

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři, advokátní kancelář s.r.o.**, Na strži 2102/61a, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, Tychonova 1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023, čj. MO 90793/2023-1321, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2023, čj. 17 A 71/2023 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 12. 2022 žalovaný podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (informační zákon), částečně odmítl poskytnutí informace, konkrétně výše kupní ceny bezpilotních strojů PUMA 3 AE. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že se veřejná zakázka na tyto stroje řídila zvláštními pravidly mezinárodní organizace [NATO Support and Procurement Agency (NSPA)]. Rozklad (tj. podrobný položkový rozpis) nabídkové ceny, z něhož by plynula cena bezpilotních strojů, nebyl zveřejněn. Je totiž prvotně obsažen v dokumentu, jehož původcem je NSPA, který je označen NATO UNCLASSIFIED a v jehož čl. XIV je výslovně uvedeno, že jeho původce nesouhlasí s uveřejněním textu tohoto dokumentu. Žalovaný dopisem ze dne 8. 12. 2022 oslovil zástupce NSPA s žádostí, zda je možné uveřejnit kupní cenu bezpilotních strojů. Zástupce NSPA sdělil, že se zveřejněním nesouhlasí, protože „se jedná o obchodně citlivé informace“. NSPA se zavázala chránit obchodní tajemství vzájemně soutěžících dodavatelů, což je zdůrazněno také ve smlouvě

NSPA s dodavatelem bezpilotních strojů (společnost AeroVironment). Zveřejněním rozkladu nabídkové ceny by mohla být odhalena cenová politika dodavatele. NSPA tedy dokument, v němž je obsažena kupní cena bezpilotních strojů, označila NATO UNCLASSIFIED z důvodu ochrany práv (obchodního tajemství) třetí osoby. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný dále zvažoval, zda existuje legitimní zájem na neposkytnutí informace, který převáží nad právem na informace. Žalovaný si je vědom klíčivosti informace, jakým způsobem stát zachází s veřejnými prostředky. Proto žalobkyni poskytl informaci o tom, že pro úhradu smlouvy na výše popsanou veřejnou zakázku vyčlenil celkem 138 mil. Kč. Tato částka měla pokrýt úhradu bezpilotních strojů, náhradních dílů, školení, odvod DPH a pokrytí kurzovního rizika. Na základě faktury doručené v listopadu 2022 žalovaný na tuto zakázku uhradil 122 794 077,78 Kč vč. DPH. Závěrem rozhodnutí se žalovaný zabýval konfliktem práva na poskytnutí informace s právem prvotního dodavatele na ochranu jeho obchodního tajemství. Podle žalovaného zákonodárce omezil právo na informace mj. tehdy, jde-li o obchodní tajemství (§ 9 informačního zákona). Při posuzování, zda poskytnout požadovanou informaci o výši kupní ceny, jež splňuje znaky stanovené v § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona, žalovaný upřednostnil ochranu obchodního tajemství. Z uvedených důvodů žalovaný požadovanou informaci neposkytl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně rozklad, který ministryně obrany rozhodnutím ze dne 24. 3. 2023 zamítla a potvrdila tak rozhodnutí žalovaného. Podle ministryně byly splněny kumulativní podmínky pro odmítnutí poskytnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona:

1. Ochrana práv třetích osob. Prvotní dodavatel bezpilotních strojů poskytl NSPA údaje, které NSPA označila za citlivé ve vztahu k zájmům třetích osob a u nichž je zavázána neposkytnout je žádné třetí osobě. Tyto informace mohou mít povahu obchodního tajemství, nejedná se však o vztah podléhající českému právu. Žalovaný jako povinný subjekt proto zkoumal jen existenci chráněného zájmu, jeho smluvní zajištění a trvání. Uvedené skutečnosti zjišťoval od původce požadovaných informací, tj. NSPA. Ze shromážděných podkladů plyne, že trvá závazek NSPA vůči dodavateli bezpilotních strojů a stejně tak trvá závazek žalovaného k NSPA.
2. Označení NATO UNCLASSIFIED. Požadovaná informace je zcela obsažena v takto označeném dokumentu. Toto označení znamená, že je nežádoucí, aby se s touto informací seznamovaly osoby, které k ní nemají oprávněný přístup. Legislativní poznámka k § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona odkazuje na § 64a zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, kde je označení NATO UNCLASSIFIED rovněž vysvětleno.
3. Původce nedal souhlas k poskytnutí informace. Žalovaný požádal NSPA jako původce informace o souhlas s jejím poskytnutím. Zástupce NSPA sdělil, že nadále nesouhlasí s poskytnutím rozkladu nabídkové ceny, tedy ani kupní ceny za položku bezpilotních strojů.

Ministryně shrnula, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady. Hlavním důvodem pro neposkytnutí informace je závazek ČR k NATO, resp. NSPA, jež je původcem informace. Pouze NSPA může přehodnotit označení informace jako NATO UNCLASSIFIED. Žalovaný k tomu nemá oprávnění. Žalovaný dodatečně ověřil, zda NSPA trvá na označení informace jako NATO UNCLASSIFIED. Poskytnutím požadované informace by žalovaný porušil mezinárodní závazky ČR plynoucí z členství

pokračování

v NATO. Ministryně dále zdůraznila, že poskytnutí informace nebylo odmítnuto podle § 9 odst. 1 informačního zákona (proto není namístě aplikovat judikaturu vztahující se k tomuto ustanovení). V dané věci jsou (z formálního hlediska) chráněným zájmem závazky ČR k NATO, nikoliv obchodní tajemství. *De facto* jsou chráněna práva třetích osob. Žalovaný v tomto ohledu respektuje označení informací jejich původcem. Ministryně uzavřela, že NSPA jako původce informace provedl test proporcionality s výsledkem, že trvá na neposkytnutí informace. Podle ministryně převažuje zájem na dodržování mezinárodních závazků ČR k NATO a související respektování práv třetích osob, ačkoliv se k této ochraně primárně zavázala NSPA.

[3] Proti rozhodnutí o rozkladu podala žalobkyně žalobu, které městský soud shora označeným rozsudkem vyhověl, rozhodnutí o rozkladu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle městského soudu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný totiž nezdůvodnil, na základě jakých skutečností a jakou úvahou dospěl k závěru o nutnosti ochrany informace o ceně bezpilotních strojů. Povinnosti provést test proporcionality se žalovaný nemůže zprostit toliko tvrzením, že tento test provedl původce požadované informace. Uvedenému závěru neposkytuje žádný podklad ani správní spis. Žalovaný nedostatečně zdůvodnil také to, proč je nutno považovat cenu bezpilotních strojů za citlivou informaci a rovněž proč je závazek NSPA závazný také pro ČR. Žalovaný neuvedl žádnou konkrétní mezinárodní smlouvu a neplyne to ani z čl. XIV smlouvy č. LQ-U/2021/39/AR/MT či z čl. 5.8.1. akvizičního předpisu NATO Support and Procurement Organisation.

2. Kasační řízení

[4] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá nesprávné posouzení městského soudu, podle něhož povinný subjekt musí zdůvodnit nejen splnění podmínek § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona, ale také provést test proporcionality. Z důvodové zprávy k zákonu č. 32/2008 Sb., kterým bylo citované ustanovení začleněno do informačního zákona, plyne, že změny v oblasti dokumentů NATO UNCLASSIFIED jsou do zákonů začleněny z důvodu omezení přístupu neoprávněných osob, a to v souladu s ústavním pořádkem ČR a mezinárodními závazky (Dohoda mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o bezpečnosti informací č. 75/2001 Sb. m. s. a Bezpečnostní směrnice C-M (2002)⁴⁹ – Bezpečnost v rámci NATO). V případě dokumentů NATO UNCLASSIFIED jsou subjekty v ČR příjemci, nikoliv původci. Hlavním účelem tohoto označení je zabránit neoprávněným osobám, aby se mohly seznámit s obsahem takto označených dokumentů. Žalovaný nemůže provádět test proporcionality, protože není původcem informace. Žalovaný opakovaně odkázal na čl. XIV přílohy č. 1 smlouvy, podle něhož NSPA nesouhlasí se zveřejněním textu objednávky. Důvodem neposkytnutí informace je plnění závazků ČR k NATO, v rámci kterých respektuje chráněná práva třetích osob. Důvod pro odmítnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona nemůže být z povahy věci fakultativní. Pokud by žalovaný provedl test proporcionality a požadovanou informaci i přes výslovný zákaz NSPA poskytl, narušil by důvěryhodnost ČR v oblasti dodržování mezinárodních závazků. Bližší odůvodnění neposkytnutí informace by mohlo vést k porušení předpisů NATO, potažmo narušení bezpečnosti ČR. Žalovaný městskému soudu rovněž vytýká, že při své úvaze vůbec nezohlednil tvrzení žalovaného týkající se § 64a zákona o archivnictví

a spisové službě, podle něhož se s dokumentem označeným NATO UNCLASSIFIED může seznámit osoba, která jej nezbytně potřebuje k výkonu své funkce, k pracovní nebo jiné činnosti. Jiné osobě může být dokument poskytnut pouze se souhlasem původce a za jím stanovených podmínek. Žalobkyně žádné oprávnění neprokázala a původce nedal souhlas k poskytnutí informace.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatuje, že důvod pro odmítnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona je fakultativní. Při jeho aplikaci musí povinný subjekt provést test proporcionality. Pro posouzení oprávněnosti a důvodnosti požadavku žalobkyně na poskytnutí informace je v souladu s § 2 odst. 1 informačního zákona irelevantní, zda je stěžovatel původcem informace. Podstatné je, že informací disponuje a spadá do jeho působnosti. Pouze stěžovatel je kvalifikován k provedení testu proporcionality, nikoliv původce této informace. Stěžovatel usuzuje na výsledek testu proporcionality bez jeho provedení, aniž hodnotí legitimitu, vhodnost, potřebnost a přiměřenost žádosti o informace. Stěžovatel rovněž nedoložil, jak konkrétně a v jaké míře by v dané věci mohly být ohroženy chráněné zájmy. Prokázán nebyl ani důvod, kvůli němuž je třeba cenu bezpilotních strojů považovat za citlivou informaci, a proč je závazek vůči jejich dodavateli závazný také pro ČR. Žalobkyně považuje za nepřipadný odkaz stěžovatele na § 64a zákona o archivnictví a spisové službě.

[7] Žalobkyně navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

3. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá nesprávné posouzení věci městským soudem, který rozhodnutí žalovaného zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Podle městského soudu je v případě odmítnutí poskytnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona nezbytné zkoumat nejen naplnění tam uvedených podmínek, ale rovněž provést test proporcionality (tj. posoudit, zda v konkrétním případě převažuje veřejný zájem na poskytnutí informace, nebo ochrana jiné konkurující hodnoty). NSS se ztotožňuje s názorem městského soudu. Vzhledem k tomu, že k posuzované otázce dosud neexistuje judikatura zdejšího soudu, NSS níže rozvádí argumentaci městského soudu.

[10] Podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o informaci poskytnutou Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, pokud původce nedal k poskytnutí souhlas.*

pokračování

3.1. K výkladu (a aplikaci) § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona

[11] Citované ustanovení zákonodárce vložil do informačního zákona novelou č. 32/2008 Sb., kterou se mění zákon o ochraně utajovaných informací, zákon o archivnictví a spisové službě a informační zákon. Z důvodové zprávy k novele plyne, že jejím účelem je mj. upravit minimální požadavky NATO při nakládání s dokumenty, jejichž původcem je NATO a které jsou označeny NATO UNCLASSIFIED. Takto označené dokumenty neobsahují utajované informace ve smyslu zákona o ochraně utajovaných informací (proto jsou upraveny v zákoně o archivnictví a spisové službě), nicméně nakládání s nimi podléhá zvláštnímu režimu vyžadovanému jejich původcem. S takto označenými dokumenty se mohou seznámit a nakládat s nimi jen k tomu oprávněné osoby, které je potřebují k výkonu své funkce, pracovní nebo obdobné činnosti. Jiné osobě může být takový dokument poskytnut se souhlasem původce a za jím stanovených podmínek (viz § 64a zákona o archivnictví a spisové službě). Aby bylo zajištěno omezení přístupu k popsaným dokumentům, zákonodárce logicky upravil omezení jejich poskytování v informačním zákoně.

[12] Zákonodárce zařadil omezení poskytování dokumentů označených NATO UNCLASSIFIED do § 11 odst. 1 informačního zákona, který upravuje tzv. fakultativní důvody pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Odmítá-li povinný subjekt poskytnout informaci z těchto důvodů, musí provést dvě fáze aplikace. Nejprve zhodnotí formální naplnění podmínek stanovených v konkrétní liteře, resp. hypotéze citovaného ustanovení. Druhým krokem je posouzení nezbytnosti omezení práva na informace (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2008, čj. 1 As 44/2008 - 116, ze dne 17. 2. 2011, čj. 1 As 105/2010 - 73, či ze dne 4. 8. 2023, čj. 2 As 196/2022 - 29).

[13] Ze znění § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona je zřejmé, že pro jeho aplikaci musí být kumulativně splněny následující (formální) podmínky:

1. Původcem požadované informace je NATO. O tom, že původcem dokumentu označeného NATO UNCLASSIFIED je NATO, zpravidla nebude pochyb.
2. Informace je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna tím, že ji původce označí NATO UNCLASSIFIED. Skutečnost, z jakého důvodu je informace takto označena, může být v dokumentu, v němž je obsažena, výslovně uvedena, nebo vyplývá z jeho obsahu. Není-li tomu tak, bude namístě, aby se povinný subjekt dotázal původce, který konkrétní zájem je chráněn. V každém případě je povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí povinen uvést, proč je informace původcem chráněna. Toto zdůvodnění musí mít oporu ve správním spise. Je na zvážení povinného subjektu, jaké podklady k tomu opatří, tedy zda se bude jednat přímo o dokument obsahující požadovanou informaci, nebo povinný subjekt vyhodnotí, že pro posouzení žádosti jsou relevantní jiné podklady. K podkladům pro vydání rozhodnutí je podrobněji pojednáno v následujícím bodě 3.
3. V ČR je toto označení respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v NATO. Povinný subjekt musí posoudit, jaké konkrétní povinnosti ČR jsou v daném případě vůči NATO plněny. Podle NSS je notoriitou, že ČR je členem NATO. To však nic nemění na požadavku, aby povinný subjekt odkázal na relevantní ustanovení mezinárodních smluv, předpisů, směrnic či jiných

aktů NATO (vydaných např. na základě zmocnění v mezinárodní smlouvě), z nichž plyne konkrétní závazek ČR, na jehož základě je třeba odmítnout poskytnutí požadované informace. Pokud se nejedná o právní akt publikovaný ve Sbírce zákonů či Sbírce mezinárodních smluv, je nezbytné, aby jej povinný subjekt zahrnul jako podklad pro vydání rozhodnutí do správního spisu. Tomu nebrání ani případná skutečnost, že nakládání s takovým dokumentem je rovněž omezeno (např. režimem NATO UNCLASSIFIED). Povinný subjekt buď získá souhlas se zveřejněním, resp. použitím dokumentu jako podkladu pro vydání rozhodnutí, nebo může za užití analogie postupovat přiměřeně podle § 17 odst. 3 správního řádu a vést podklad v tzv. zvláštním režimu (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2006, čj. 2 As 21/2005 - 72, podle něhož *„o analogii půjde vždy tam, kdy se na určitou situaci přímo právním předpisem neupravenou užije ustanovení určitého právního předpisu, které na ni přímo nedopadá, ale které je svým obsahem nejbližší. Podmínkou tedy bude určitá mezera v zákoně, kterou je třeba vyplnit.“*). Vždy je totiž třeba trvat na tom, aby obsah správního spisu umožnil spolehlivě zjistit skutkový stav a následně věc přezkoumatelně posoudit. To platí i tehdy, pokud podkladem pro vydání rozhodnutí mají být utajované informace (a tím spíše informace, u nichž je toliko omezeno nakládání s nimi, srov. rozsudek NSS ze dne 11. 1. 2017, čj. 3 As 58/2016 - 45). Povinný subjekt tedy může podklady vedené ve zvláštním režimu zapečetit tak, aby bylo vyloučeno zpřístupnění neoprávněným osobám, ale zároveň byl umožněn přezkum rozhodnutí o neposkytnutí informace (viz též § 45 odst. 3 a násl. s. ř. s.).

4. Původce nedal k poskytnutí požadovaného dokumentu souhlas. Povinný subjekt je povinen dotázat se původce, zda souhlasí s poskytnutím požadované informace, či zda trvá na jejím nezveřejnění. Také posouzení této podmínky musí mít oporu ve správním spise.

[14] NSS shrnuje, že povinný subjekt je v rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace povinen zdůvodnit splnění všech uvedených formálních podmínek. Jeho posouzení musí mít oporu ve správním spise.

[15] Takové posouzení však samo o sobě nestačí, protože zákonodárce zařadil danou problematiku do § 11 odst. 1 informačního zákona, tj. k fakultativním důvodům omezení práva na informace.

[16] V důvodové zprávě k novele č. 32/2008 Sb. zákonodárce nevysvětluje, proč (poněkud překvapivě) zvolil tento koncept právní úpravy. Naopak je zřejmé, že původně měla být daná problematika zařazena do § 7 informačního zákona vedle utajovaných informací. Podle NSS (a plyne to i z důvodové zprávy) informace označené NATO UNCLASSIFIED mají společné znaky s utajovanými informacemi, což by bylo vhodné zohlednit rovněž v rámci informačního zákona. S těmito informacemi se mohou seznámit jen oprávněné osoby a nakládání s nimi je omezeno právními předpisy, a to právě v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob. Zákonodárce v důvodové zprávě nepřiblížil, jak by měl vypadat test proporcionality ohledně těchto informací, resp. zda je povinný subjekt povinen bez dalšího respektovat názor původce o jejich povaze.

pokračování

[17] NSS zastává názor, že vzhledem ke znění § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona musí povinný subjekt „za užití správního uvážení zjistit, zda je dán legitimní důvod pro neposkytnutí požadované informace (viz též rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2013, čj. 1 As 70/2013 - 58). Je tak nutné identifikovat konkurující veřejný zájem či jiné ústavně zaručené právo a vzájemně je poměřit, například provedením testu proporcionality, nebo dříve užívaného testu veřejného zájmu (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 25/21). Pokud povinný subjekt žadateli poskytnutí informací odepře, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit“ (rozsudek NSS ze dne 4. 8. 2023, čj. 2 As 196/2022 - 29). Povinný subjekt z povahy věci zohlední především zájem na bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti a/nebo ochraně práv třetích osob a posoudí, zda a proč takový zájem převáží nad zájmem na poskytnutí požadované informace. Ve svém zdůvodnění logicky bude vycházet ze svých zjištění o tom, proč původce požadovanou informaci označil NATO UNCLASSIFIED. Přitom bude mít na paměti meze správního uvážení, které vyplývají z čl. 4 odst. 4 a čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (viz rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, čj. 1 As 44/2008 - 116).

[18] NSS na tomto místě dodává, že pojem *ochrany práv třetích osob* je třeba posuzovat v kontextu konkrétního případu. Povinný subjekt zohlední objektivní vlastnosti požadované informace i to, nakolik by její zpřístupnění mohlo znamenat skutečné (materiální) porušení práv třetích osob. Dále se bude zabývat tím, z jakého důvodu je ochrana práv třetích osob deklarována původcem informace, tj. NATO. Jistě není v zájmu ČR, aby v důsledku poskytnutí informace byla ohrožena spolupráce mezi NATO, třetími osobami a/nebo ČR jako takovou. Nakonec učiní závěr, zda převáží právo na informace, nebo ochrana práv třetích osob, na níž trvá původce požadované informace. Jinými slovy, je-li to třeba, provede povinný subjekt úvahu o kolizi práva na informace s ochranou práv třetích osob, při níž zohlední povahu informace deklarovanou jejím původcem. Úvaha může být stručná, avšak srozumitelná [srov. nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16. Ten se sice týká odepření práva na informace z důvodu ochrany autorských práv podle § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona, jeho závěry však lze podle NSS přiměřeně vztáhnout i na nyní řešenou problematiku. Viz též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2017, čj. 3 A 64/2015 - 44, č. 3800/2018 Sb. NSS.].

3.2. Aplikace výše uvedených závěrů na nyní projednávanou věc

[19] Jak již uvedl městský soud v napadeném rozsudku, rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[20] V rozhodnutí žalovaného není dostatečně odůvodněno, z čeho vyplývá potřeba ochrany práv třetích osob a jaké konkrétní povinnosti ČR vůči NATO jsou v daném případě plněny (viz bod [13] odstavce 2 a 3 tohoto rozsudku). Obecné proklamace o členství v NATO a odkazy na komunikaci s představiteli NATO, která je součástí správního spisu, jsou neurčité a nedostatečné. Z téhož důvodu sám o sobě neobstojí ani odkaz na čl. XIV přílohy č. 1 smlouvy (resp. nabídky) o nákupu bezpilotních strojů. Jednoduše řečeno, z těchto podkladů není zřejmá logická posloupnost úvah žalovaného, jaké závazky ČR vůči NATO má a v jakých právních aktech se k nim zavázala. V důsledku toho nelze ani posoudit, z čeho plyne nezbytnost ochrany práv třetích osob. Již vůbec z podkladů ve správním spise nelze dovodit, proč žalobkyni nelze poskytnout informaci o konkrétní ceně bezpilotních strojů. Žalovaný by měl doplnit podklady pro vydání rozhodnutí,

aby jeho rozhodnutí mělo oporu ve správním spise. Následně posoudí, zda jsou skutečně splněny podmínky pro odepření požadované informace a v tomto ohledu změni či doplní své dosavadní úvahy, které uvede v odůvodnění svého rozhodnutí.

[21] Pokud žalovaný dospěje k závěru, že jsou splněny formální podmínky pro odepření informace podle § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona, provede test proporcionality (k tomu viz zejm. body [17] a [18] tohoto rozsudku).

[22] NSS připomíná, že dospěje-li žalovaný opětovně k závěru, že požadovanou informaci nelze žalobkyni poskytnout, je povinen vypořádat se s žádostí žalobkyně v souladu s § 12 větou první informačního zákona, podle níž *všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.*

[23] NSS zdůrazňuje, že v této fázi řízení se soudy nemohly vyjádřit k tomu, zda má být požadovaná informace poskytnuta, či nikoliv. Takové posouzení by nyní bylo předčasné a je úkolem žalovaného, aby se s věcí přezkoumatelně vypořádal. NSS věří, že žalovaný v tomto rozsudku nalezne dostatečná vodítka k tomu, aby o žádosti žalobkyně rozhodl správně a přezkoumatelně.

[24] NSS uzavírá, že městský soud posoudil nyní projednávanou věc správně. Posouzení právní otázky má oporu v právních předpisech a související judikatuře NSS. Kasační námitka nesprávného právního posouzení není důvodná.

4. Závěr a náklady řízení

[25] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[26] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně se vyjádřila ke kasační stížnosti, ale v řízení nebyla zastoupena, proto jí nevznikly žádné náklady (ani žádné konkrétní náklady v řízení před NSS nesdělila).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. března 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu